

Tito priznao da je osobno zapovjedio ubojstvo franjevacu na Širokom Brijegu

Zadar, 5. svibnja 2022. (Lucijana Kožul) – Od 20. travnja, kada je imao predstavljanje u Zagrebu, u hrvatskim kinima igra film Dominika Sedlara Razgovor. Priča se temelji na stvarnom i jedinom susretu između tada novoizabranog predsjednika Jugoslavije Josipa Broza Tita i nadbiskupa Alojzija Stepinca koji se dogodio u Zagrebu 4. lipnja 1945. u Lovačkom domu na Tuškancu 63, dan nakon što je Stepinac pušten iz pritvora. Titova je namjera bila da Stepinac Crkvu u Hrvata odvoji od Vatikana. Glavne uloge igraju danski glumac Caspar Phillipson (Tito) te britanski glumac Dylan Turner (Stepinac). Film traje sat i četrdeset i pet minuta.

Zapis razgovora između Tita i Stepinca pronašao je Jakov Sedlar u Izraelu.

U filmu su dodani samo neki manje važni dijelovi da se bolje ispriča što se zapravo dogodilo. Posebno treba istaknuti onaj dio gdje Tito i Stepinac razgovaraju o pobijenim hercegovačkim franjevcima. Jakov Sedlar je pod prisegom posvjedočio da je sve vjerno preneseno. Hrvatski tjednik u više nastavaka objavljuje scenarij filma pa je tako u broju od 21. travnja donio i rečenice o pobijenim hercegovačkim franjevcima (str. 32. – 33.). Donosimo ih u izvorniku i u sklopu odlomka o ubojstvima crkvenih osoba.

Stepinac: »Kako god na to htjeli gledati, nalazim određenu utjehu s onima koji promiču mir umjesto ideje o miru stečenom sredstvima krvave diktature.«

Tito: »Ne može se napraviti omlat, a da se ne razbije nekoliko jaja. Ovaj rat nije završio s nekim savršenim sporazumom koji će ostati cijelu vječnost... I ja bih volio da se dosegne apsolutni mir, no ostaje pitanje... kako?«

Stepinac: »Mir dolazi iz poznavanja samog sebe. Poštovanja za bližnjega i vjere u Boga.«

Tito: »I upravo sam ugledao svinju kako je poletjela! Budimo realni bar jednom... sedam dana nakon vašeg predavanja, kad smo praktički bili pred vratima Zagreba, ne samo da ste komunizam opisali kao prijeteću opasnost, već ste nas javno optužili za uništavanje crkava i ubijanje svećenika. Niste mislili da ćemo ući u grad, zar ne?«

Stepinac: »Biskupi i ja smo jednostavno govorili istinu, i mogu je ponoviti u bilo kojem trenutku, sada ako želite.«

Tito: »Programirani ste da imate odgovor na što god navedem.«

Stepinac: »Jer nemam što skrivati. Moja duša je čista. Je li Vaša? Dvjesto četrdeset i tri svećenika i njihovih sljedbenika ubili su partizani, sto šezdeset i devet su zatvorili, osamdeset i devet je nestalo, zajedno sa sto devetnaest teologa. Brojke neprestano rastu.«

Tito: »Ne možemo ovako razgovarati.«

Stepinac: »To su brojevi koje se ne može poreći.«

Tito: »Dosta!« Tito udara rukom o stol. »Ako je bilo što od onoga što kažete istina, vaši ljudi nisu umrli kao nevini ljudi... sami ste rekli... sve u životu ima svoj uzrok i posljedicu!«

Stepinac: To su bili ljudi od Boga i časti...«

Tito: »Poštedite me igranja na suosjećanje. Ili su se pretvarali da su neutralni ili su se izravno priklonili neprijatelju.« Tito si natoči još jednu čašu viskija...

Stepinac: »Sedmog veljače... dvadeset i devet svećenika je ubijeno unutar samostana u Širokom Brijegu, u Hercegovini...« Tito se nasmiješi.

Tito: »Informacije koje sam ja dobio bile su da je Široki Brijeg bio naoružano uporište neprijatelja... jednostavno tako.«

Stepinac: »Dakle, svjesni ste onog što se dogodilo?«

Tito: »Da. Problem je riješen.«

Stepinac: »Ti svećenici nisu imali ništa osim kuhinjskih noževa.«

Tito: »A Vi ste bili tamo? Znae da je to istina, ono što ste upravo rekli?«

Stepinac: »Znam dovoljno da znam da oružje nikada nije dio svećenstva.«

Tito: »Tako smo brzi braniti na temelju starih pretpostavki.«

Stepinac: »Brzi koliko ste i Vi da pretpostavljate drugačije.«

Tito: »Trebali bi znati bolje, Nadbiskupe, nego da podmećete vrat da spasite nekoga iz Hercegovine... jedino u čemu oni uživaju više od novca je iskrivljavanje istine... postojali su uvjerljivi dokazi da ih se...«

Stepinac: »Ubije.«

Tito: »Zbrine. I ja sam bio taj koji je dao naredbu... ljudi umiru, Nadbiskupe. Bili su na pogrešnoj strani povijesti u najneprikladnije vrijeme. Trebalo je poslati poruku.«

Stepinac: »Nema suđenja, samo pretpostavka i trenutna presuda... vraćamo se u barbarska vremena.«

Iz sadržaja

IZ LJETOPISA	4
STRATIŠTA	23
POBIJENI	27
GLAS O MUČENIŠTVU	33
ODJEK U PUKU	34
DJELA POBIJENIH	36
NATJEČAJ	39
POVIJESNE OKOLNOSTI	43
IZ VICEPOSTULATURE	56
PODLISTAK	57

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva
»Fra Leo Petrović i 65 subraće«, XV., 2 (29),
Široki Brijeg, srpanj – prosinac, 2022.

Glavni i odgovorni urednik:
fra Miljenko Stojić, vicepostulator

Lektura i korektura:
Zdenka Leženić

Adresa:
Kard. Stepinca 14, 88220 Široki Brijeg
Avenija G. Šuška 2, 10040 Zagreb

Veza:
tel.: +387 39 700-325
faks: +387 39 702-936
e-pošta: mostar@pobijeni.info
internet: www.pobijeni.info

Grafički prijelom i tisak:
FRAM-ZIRAL, Mostar

Glasilo izlazi polugodišnje:
siječanj i srpanj

Stare brojeve, osim ovoga posljednjeg, možete u pdf obliku preuzeti sa stranica portala pobijeni.info u poglavlju Izdavaštvo.

Cijena pojedinog primjerka:
3 KM; 12 KN; 3,75 EUR; 4,25 CHF; 6,50 USD; 6,50 CAD

Godišnja pretplata (s poštarinom):
BiH 7,5 KM; RH 33 KN; EU 7,5 EUR; CH 8,50 CHF; SAD 13 USD;
Canada 13 CAD

Slanje pretplate, dobrovoljnih priloga...:

a) poštanskom uputnicom
b) UniCredit Bank d.d. Mostar; Korisnik: Hercegovačka franjevačka provincija; Svrha: prilog Vicepostulaturi
br. računa: 3381602276649744
devizni račun:
IBAN: BA393381604876650839
SWIFT: UNCRBA22

ISSN: 1840-3808

Urednikova riječ

fra Miljenko Stojić

Dragi čitatelji!

Dok nam upravo prijete, tamo na jesen, podinačicom podinačice pošasti Covid-19, na svjetlo dana puštamo još jedan broj našega glasila. Primijetih da je već punih 15 godina kako to glasilo traga za istinom o pobijenim hercegovačkim franjevcima i o pobijenim članovima vjernoga puka Božjega. Istina, samo iz vremena Drugoga svjetskoga rata i poraća, ali to traganje doziva nam u pamet da bi netko trebao počti tragati i za ostalima našima ubijenima na pravdi Boga u nekim drugim vremenima. Samo se tako gradi zdrav i pobjednički identitet.

Ovo suvremeno doba to, pak, u posljednje vrijeme pretače u govor o kulturi sjećanja. Kršćanstvu je sve odavno jasno. Ono je cijenilo i cijeni svakoga čovjeka bez obzira na vjeru i boju kože. Svi smo djeca Božja. Na žalost, nekima u hrvatskome društvu, kako onom vjerničkom dijelu tako i onom nevjerničkom, još kao da sve nije jasno. Istina o prošlosti gura se pod tepih, ne želi se o njoj progovoriti jasno i glasno, njeguje se kult nezamjeranja, lakta se i grabe se položaji. Do kada tako? Očito dok ne izgubimo tu prošlost, a s njom i slobodu te državu.

Koliko je važno u pravo vrijeme donijeti pravu odluku dobro nam pokazuje i film Dominika Sedlara *Razgovor*. Napravljen je na temelju prijepisa sudbonosnoga razgovora 1945. između Josipa Broza Tita i nadbiskupa Alojzija Stepinca. Prvi gradi kraljevstvo zemaljsko bez Boga i zločinačko po svojoj mjeri, drugi gradi kraljevstvo nebesko s Bogom i prijateljsko čovjeku kroz Crkvu u hrvatskome narodu. Jakov Sedlar, koji je pronašao taj prijepis, pod prisegom je posvjedočio da je nesretni Tito priznao da je zapovjedio ubojstvo franjevac na Širokom Brijegu (čitaj svugdje), odnosno da on nije ništa mijenjao u tom pronađenom zapisu. Pročitajte kratko o tome u glasilu i obvezno pogledajte film *Razgovor*. Nemojte da vam se dogodi da nemate vremena za njega, ali da imate vremena za govor ovog bezbožnog suvremenog vremena kroz medije, i na razne druge načine, sedam dana u tjednu. Trebali bismo kao kršćani konačno shvatiti da je naš govor ispravniji i bolji od govora bezboštva.

Neka budućnost bude Božja i naša. Bit će budemo li to htjeli.

Mir vam i dobro!

Dekret pape Urbana VIII.

U skladu s dekretom pape Urbana VIII. i uredbom II. vat. sabora izjavljujemo da ne želimo preteći sud Crkve kome se potpuno podvrgavamo. Riječi »mučenik«, »mučeništvo«, »čudesa« i slično imaju u ovom glasilu samo vrijednost ljudskog svjedočenja. »Prema odredbama vrhovnog svećenika Urbana VIII., zabranjeno je da sluga Božji, bez prethodnog dopuštenja Svete Stolice, bude predmetom javnoga crkvenog štovanja. Te odredbe nipošto ne priječe privatnu pobožnost sluzi Božjem, niti spontano širenje njegova glasa svetosti ili mučeništva i znakova. (čl. 117, § 1. i 2.)

Ako nije pronađeno nepropisno štovanje, biskup ili njegov ovlaštenik pristupa sastavljanju izjave o neiskazivanju štovanja, tj. izjave kojom se potvrđuje da se odluke Urbana VIII. poštuju. (čl. 119, § 1.)«

Iz Upute Majka Svetaca